

augustus 2025

"Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn"

Lucas 12:34

Deze woorden van Jezus vinden we bij de evangelist Lucas. Jezus is met zijn leerlingen op weg naar Jeruzalem, naar zijn Pasen van dood en opstanding. Onderweg spreekt Hij hen toe en noemt hen "kleine kudde".¹ Hij vertrouwt hen toe wat er leeft in zijn hart en wat zijn instelling is: onthechting van aardse goederen, vertrouwen in de voorzienigheid van de Vader, innerlijke waakzaamheid en de verwachting van het koninkrijk van God.

In de voorafgaande verzen moedigt Jezus zijn leerlingen aan om zich los te maken van alles, zelfs van hun eigen leven en zich geen zorgen te maken over materiële behoeften. De Vader weet immers wat ze nodig hebben. Hij nodigt hen uit om op de eerste plaats het koninkrijk van God te zoeken en moedigt hen aan om "een schat in de hemel" te verzamelen². Jezus spoort zeker niet aan tot een passieve houding tegenover de aardse dingen of onverantwoordelijk gedrag op het werk. Zijn bedoeling is om onze rusteloosheid en angst weg te nemen.

"Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn."

Het 'hart' betekent hier het centrum van de persoon, waarin alles samenkomt. Het geeft betekenis aan alles wat iemand beleeft. Het is de plaats van oprechtheid, waar je niet kunt bedriegen of veinzen. In ons hart leven onze ware bedoelingen, wat we werkelijk denken, geloven en willen. De 'schat' is wat voor ons de meeste waarde heeft en dus onze prioriteit. Het geeft zekerheid aan het heden en de toekomst.

"Tegenwoordig", zegt paus Franciscus, "kan alles worden gekocht en het lijkt alsof onze waardigheid afhangt van dingen die verkregen worden door de macht van het geld. We worden er toe aangezet goederen te verzamelen, te consumeren en ons te amuseren. We zitten gevangen in een vernederend systeem dat ons ervan weerhoudt verder te kijken dan onze onmiddellijke behoeften."³ Maar in het diepst

¹ Luc. 12:32.

² Luc. 12:33.

³ Zie paus Franciscus, *Dilexit nos*, nr. 218.

van ieder mens leeft het verlangen naar dat ware geluk dat door geen enkel materieel goed bevredigd kan worden.

Chiara Lubich schreef: "In je hart is er een oneindig en onsterfelijk verlangen; een hoop die niet sterft; een geloof dat de duisternis van de dood doorbreekt en licht is voor hen die geloven. Het is niet voor niets dat je hoopt, dat je gelooft! Je hoopt, je gelooft om lief te hebben."⁴

"Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn."

Deze woorden nodigen ons uit om een gewetensonderzoek te doen: wat is mijn schat, waar geef ik het meeste om? Dat kan verschillende antwoorden opleveren, zoals economische status, maar ook roem, succes, macht. De ervaring leert ons dat we steeds weer terug moeten keren naar het 'ware leven', het leven dat niet voorbijgaat, het radicale en veeleisende leven van de evangelische liefde.

"Het is niet genoeg voor een christen om goed, barmhartig, nederig, zachtmoedig en geduldig te zijn... Hij moet voor al zijn broers en zussen de liefde hebben die Jezus ons heeft geleerd. Naastenliefde is in feite niet de bereidheid om je leven te geven, maar werkelijk je leven te geven."⁵

Elke medemens die we ontmoeten – in ons gezin, op het werk, overal – kunnen we met deze maatstaf liefhebben. Dan leven we zonder aan onszelf te denken, maar aan anderen. En als we 'de ander leven' dan ervaren we echte vrijheid.

Augusto Parody Reyes en het Woord-van-leven-team

⁴Vgl. Chiara Lubich, vertaald uit *Lettere dei primi tempi*, juni 1944, Città Nuova Editrice 2010, p. 49.

⁵Vgl. Chiara Lubich, *Carissimi*, Nieuwkuijk 2006, 6.12.1984.